

správě jmění. Předpis §u 178 obč. zák. jest v kapitole nadepsané: »kdy pomíjí moc otcovská« a byl by bezcenným, kdyby děcko vůbec nemělo jmění. Když však veškeré skutečnosti zjištěné spolehlivě svědčí tomu, že otec se chová nectně a nemravně a že by naopak ponechání dítěte pod mocí otcovskou se zřetelem ke všem právům, jaká prýští z moci otcovské, bylo dítěti jen ke zhoubě a ohrožovalo by jeho blaho tělesné i duševní, neváhá soud rekursní v tomto případě naléztí na zbavení moci otcovské, by dítko bylo ostříháno od neblahého vlivu svého otce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu otce.

Důvody:

Dovolací rekurs není odůvodněn. Rekursní soud právem uznal, že sice není důvodů odejmouti stěžovateli otcovskou moc z příčin uvedených v §§ 176 a 177 obč. zák., právem však také uznal, že jsou předpoklady pro nařízení opatření přiměřených okolnostem dle §u 178 obč. zák. Význam tohoto zákonného ustanovení správně vysvětlil. Podle tohoto ustanovení může býti uznáno na opatření méně pronikavé, než je odejmutí otcovské moci, ale může na základě něho býti tato moc odejmuta, vyžaduje-li toho zájem a ochrana dítěte. Tento názor vyslovilo také ministerstvo spravedlnosti ve výnosu z 10. dubna 1902 v. m. spr. 96/02. Skutkové okolnosti, které jsou uvedeny v usnesení rekursního soudu, odůvodňují, aby byla odejmuta otcovská moc stěžovateli, který podle spisů bez toho k dítěti neplní jinak svých povinností, než že projevuje o ně zájem, jak případně praví rekursní soud.

Čís. 6738.

Vykonatelnost usnesení, povolujícího prozatímní opatření, lze odložit podle druhého odstavce §u 524 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1927, R I 63/27.)

Soud první stolice zamítl návrh na povolení prozatímního opatření, rekursní soud prozatímní opatření povolil. Podávajíc dovolací rekurs do povolujícího usnesení navrhl odpůrce navrhovatelův, by vykonatelnost napadeného usnesení byla prozatím zastavena podle §u 524 c. ř. s. a §§ 402 a 78 ex. ř. Rekursní soud tomuto návrhu vyhověl.

Nejvyšší soud odmítl rekurs do tohoto usnesení.

Důvody:

Podávajíc dovolací rekurs do povolení prozatímního opatření rekursním soudem, navrhla žalovaná firma, by vykonatelnost napadeného usnesení byla prozatím zastavena podle §u 524 c. ř. s. a §§ 402 a 78 ex. ř. Rekursní soud vyhověl návrhu podle týchž ustanovení zákona. Poněvadž podle poslední věty druhého odstavce §u 524 c. ř. s. není do takového usnesení samostatného opravného prostředku, musil býti rekurs

ohrožené strany pro nepřipustnost odmítnut. Nelze souhlasiti se stěžovatelem, že použití §u 524 c. ř. s. bylo v tomto případě nezákonné, poněvadž exekuční řád má zvláštní předpisy o odložení exekuce následkem rekursu, jež podle §u 78 ex. ř. vylučují použití předpisů civilního soudního řádu. Ustanovení §§ 42 čís. 7 až 45 ex. ř. platí jenom o odkladu povolené exekuce, pro odklad prozatímního opatření mohlo by jich býti použito pouze obdobně, není však důvodu, proč by mělo býti použito období zvláštního ustanovení zákona, když lze přímo použítí všeobecného, týž účel sledujícího předpisu §u 524 c. ř. s., jež podle §§ 402 a 78 ex. ř. platí i pro prozatímní opatření. Zcela lichým jest názor, že výkon prozatímních opatření nemůže vůbec býti odložen, k vyvrácení jeho dostačuje poukaz na § 396 ex. ř., jež možnost odkladu prozatímního opatření pro podaný rekurs výslovně předpokládá.

Čís. 6739.

Přestavbu jest pokládati za dohotovenou, byla-li tak dalece provedena, že ji objednatel převzal, jí používal a že slouží účelu, ku kterému byla provedena. Zhotoviteli přísluší za ni úplata, ovšem až na snížení pro neodstranitelné vady. Není-li jisto, zda dojde k nákladu na opravu díla, dlužná odepřítí přisouzení příslušného penize pouze pro tentokráte.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1927, Rv I 624/26.)

Žalující firma domáhala se na žalované zaplacení za přestavbu obchodního stánku. Procesní soud první stolice žalobu ohledně 1.200 Kč pro tentokráte zamítl, jinak žalobě vyhověl. Odvolací soud nevyhověl odvolání žalované, k odvolání žalobkyně přiznal jí i oněch 1.200 Kč a uvedl v tomto směru v důvodech: Jak z posudku znalce vychází, bude teprve statistickým výpočtem zjištěno, zda bude třeba sesílení 15 cm silné lomenicové zdi oproti hranici sousední putyky, či nikoliv, zda nákladu toho, opravy té, v částce 1.200 Kč znalcem určené, třeba bude. Nemůže-li žalovaná již nyní žádati zmenšení úplaty o těchto 1.200 Kč, nemůže si je ani zadržovati, jak soud první stolice za to má. Právo k takovému zadržování části úplaty nemá v zákoně opory.

Nejvyšší soud vyhověl dovolání žalované potud, že ohledně 1.200 Kč obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Pokud žalovaná s hlediska dovolacích důvodů č. 3 a 4 §u 503 c. ř. s. napadá stanovisko odvolacího soudu ohledně splatnosti zažalované pohledávky, jest dovolání neopodstatněno. Především neprávem tvrdí dovolatelka (§ 503 čís. 3 c. ř. s.), že se odvolací soud odchyluje od posudku znalce v otázce, zda přestavba jejího obchodního stánku jest provedena (§ 1170 obč. zák.). Znalec uvedl, že přestavba jest provedena, že jest také používána a že není hotovou toliko ve smyslu stavebního řádu, ježto nedostatky vytknuté stav. úřadem nebyly ještě napraveny. Z toho však vychází i odvolací soud, pročez rozporu se spisy zde